kannatab teos kuivuse ja liigse laialivalguvuse all ning ulatub pealegi ainult Vene valitsuse alguseni. Peale selle peatöö on R. avaldanud veel mõningad juriidilised ja ajaloolised tööd, milledest mainitagu: »Der livländische Strafprocess« (Riia, 1845), Das Secretbuch des Rigaschen Bürgermeisters Jürgen Dunte u. die Handelspolitik Riga's in d. I Hälfte d. 17. Jahrh.« (Inl. 1857, nr. 2–3), »Ueber die geschichtl. Entwickelung des Zunftwesens in d. Ostseeprovinzen, namentlich in Riga« (Inl. 1857, nr. 9–10).

A. Tobien'ilt (Riias) saadud teated (O. Greiffenhagen'i käes Tallinnas); Recke-Napiersky III, Beise II; *Alb. acad.* 1588. *O. G.*

RICKERS, Heinrich Wilhelm Joachim, õpetaja ja ajaloo-uurija, sünd. 20. II 1753 Narvas, õppis 1770-dail aa. usuteadust Halle ülikoolis, teotses alates a. 1781 Tallinna toomkoolis õpetajana ja 1811 12 direktorina, suri 7. III 1826 Tallinnas (?). R.-i sulest on peale mõningate artiklite ilmunud 2 vähemat ajaloolist tööd: »Kurze Uebersicht der Geschichte von Ehstland von 1219 bis 1710« (Tallinna, 1810, 37 lk), mis on võrdlemisi hoolikalt koostatud Eestimaa kohta käivate ajalooliste sündmuste loend, ja »Etwas über die St. Olai-Kirche in Reval« (Tall., 1820, 48 lk.).

Recke-Napiersky III; Beise II. *R. K.*

RIDALA (pseud., kodanline nimi **Grünthal), Villem,** kirjanik ja keeleteadlane, sünd. 18. V 1885 Muhumaal Kuivastus kõrtsipidaja pojana ja kasvas Hellamaal ja Suure v. Viira külas, kus isa oli kaupmeheks. Sügisel 1905 astus R. Tartu ülikooli, kuid siirdus veel samal sügisel Helsingi ülikooli, kus õppis soome keelt ja kirjandust, soome ja võrdlevat rahvaluulet ja põhjamaade ajalugu. Ta sattus a. 1906 koduteel Pöide kiriku läheduses karistussalga kätte, vabastati, kuid arestiti uuesti teel Helsingi ja peeti politilise vangina Tallinnas ligi 2 kuud kinni. Lõpetanud Helsingi ülikooli a. 1909 kandidaadina, sai ta sealsamas a. 1911 *mag. phil.* astme. Sügisel 1910 kutsuti ta Tartu Eesti Nooresoo Kasvatuse Seltsi tütarl. gümnaasiumi eesti keele õpetajaks ja andis hiljemini eratunde kohalikus kroonugümnaasiumis. R. võttis osa »Noor-Eesti« kirjanduslikust tegevusest, toimetas a. 1913 lühikest aega ajakirja »Eesti Kirjandus« ja oli aa. 1914 16 »Üliõpilaste Lehe« vastutavaks toimetajaks. Sügisest 1919 jätkas ta Tartu ülikooli teadusliku stipendiaadina oma õpinguid Helsingis ja on toiminud a.-st 1923 Helsingi ülikooli eesti keele lektorina. — Kirjanduse alalt on R. avaldanud järgmised teosed: luuletuskogud »Villem Grünthali laulud« (Tartu, 1908). »Kauged rannad« (Tartu, 1914), »Tuules ja tormis« (Tartu, 1927); jutustavad luuletööd: »Ungru krahv ehk Näckmansgrund. Hiiu jutt suurest rahust VII loos, epiloogiga 67 stanzis« (Tartu, 1915), »Merineitsit», muinaslooline poeem XX laulus« (Tartu, 1918), »Saarnak« (Tartu, 1918), »Toomas ja Mai. Lugulaul orjaajast neljas loos« (Tallinna, 1924); eriraamatuina ilmunud kirjandusloolised ja muud tööd: Tõu küsimus (Tartu, 1914, äratr. koguteosest »Eesti Kultuura« III, 1913); Anna Haava. essee (Tartu, 1915, äratr E. Kirj. 1914); Esteetika, B. Croce järgi (Tartu, 1919), Eesti kirjanduse ajalugu koolidele (Tartu, 1922, II tr. I–II, 1924–27), Eesti kirjanduse ajaloo lugemik I–II (Tartu, 1923), Kalevipoeg, proosaesitus (Tall., 1921), Ringi mööda kodumaad, reisikirjeldus (Tall., 1921); tõlked: G. D'Annunzio »Süütu«, romaan (Tartu, 1913), G. D'Annunzio »Surnud linn« (Tall., 1919), Kullervo, lugulaul Kalevalast (Tartu, 1921), Eino Leino »Pühad laulud« (Tall., 1923), Juhani Aho »Õpetaja proua« (Tall., 1924) ja osa sama kirjaniku laaste, mis on ilmunud kogudes ja ajakirjanduses. Peale eriraamatuina ilmunud teoste on R. avaldanud »Noor-Eesti« albumeis, ajakirjas »Eesti Kirjandus« ja ajalehis »Postimees«, »Päevaleht«, »Tallinna Teataja«, »Vaba Maa« rea arvustusi kirjanduse ja keele alalt, teaduslikke kirjutisi keeleajaloost, kodumaa muinasteadusest ja kirjandusteadusest ja ilukirjanduslikke tõlkeid, nagu Assiisi Frantsiskus'e »Loodute kiitused« ja hulga luuletuste tõlkeid prantsuse, itaalia ja läti luuletajailt Sully Prudhomme'ilt, P. Verlaine'ilt, Aleardo Aleardi'lt, G. Carducci'st, V Damberg'ilt, V. Eglit'ilt, G. Leopardi'lt j. t. Eriti mainitav on Iliase I loo (E. Kirj 1917) ja Dante Alighieri »Jumaliku komöödia« I laulu (»Noor-Eesti« ajakiri 1910—11) tõlge. Ilukirjanduslikest algupäraseist proosateoseist leidub tema »Vampir« «Noor-Eesti« I albumis (Tartu, 1905), »Päevaraamatu lehed« »Noor-Eesti« II albumis (Tartu, 1907) ja »Vanad kõrtsid« ning »Nurk varisenud maailma« »Noor-Eesti« ajakirjas (1910—11). R. on eepiline looduslaulik, esimene marinist eesti luules. Ta on kui kodusaare sünge merimees, kes kirjeldab sündmusi ning maalib pilte merelt, kuid ei kõnele iialgi, mis ta ise tunneb selle juures; R. on realistlik loodusmaalija, kelle pildid on täpsad ja detailirikkad. Ta sonetiread on otse rasked nimisõnadest. On eriline võluvus R. asjaluulel, kuigi võib olla igav säärane realism, milles luuletaja ise võrdub kiviga või lainega. R. luuletaja-silmapiir on kinnine ja täpsalt maalitud esemetega, millest ei vii välja ükski võrdlus ega ekspressiooniline puhang. Detailide täppis määramine realistlikus luulemaalis on tema